

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 14 december 2001

Nr 1201—1204

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1201	Försvarsministeriets förordning om avgiftsbelagda prestationer inom försvarsministeriets förvaltningsområde	3389
1202	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om skyddsinformationsblad	3391
1203	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om märkning av nötkött	3404
1204	Finansministeriets förordning om den utdelning som tillämpas vid redovisning av de i 5 § lagen om skatteredovisning avsedda skatter som betalt innan beskattningen har slutförts för skatteåret 2001	3411

Nr 1201

Försvarsministeriets förordning

om avgiftsbelagda prestationer inom försvarsministeriets förvaltningsområde

Given i Helsingfors den 7 december 2001

I enlighet med försvarsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § 2 mom. lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådant detta lagrum lyder i lag 348/1994:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om avgifter som tas ut för prestationer inom försvarsministeriets förvaltningsområde.

2 §

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer och avgifterna för dem

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer som avses i 6 § 2 mom. lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och för vilka följande fasta avgifter som motsvarar prestationernas självkostnadsvärde tas ut är

1) försvarsministeriets beslut om export av försvarsmateriel enligt lagen om export och transitering av försvarsmateriel (242/1990), för vilket avgiften är 75 euro,

2) huvudstabens tillståndsbeslut angående

flygfotografering enligt förordningen om flygfotografering av vissa områden och objekt (858/1993), för vilket avgiften är 69 euro.

3 §

Prestationer som prissätts på affärs-ekonomiska grunder

Prestationer som avses i 7 § lagen om grunderna för avgifter till staten och som prissätts enligt affärsekonomiska grunder är

1) användning av avlönad personal och beväringar,

2) användning av fastigheter och lösegendom,

3) service som produceras av försvarsförvaltningens byggverk, service för försvarsförvaltningen produceras dock till självkostnadspris,

4) transport eller annan prestation med fordon, luftfartyg eller sjögående fartyg,

5) service som gäller underhåll, reparation och tillverkning av lösegendom,

6) kemiska och fysikaliska undersökningar samt mätning- och testningsservice,

7) producerade och utgivna publikationer samt ljuskopior och andra avskrifter, elektroniska upptagningar samt tryckningstjänster,

8) biblioteks-, arkiv- och museitjänster,

9) tvättinrättningsservice och andra prestationer från verkstäder för klädvård,

10) prestationer som gäller filmer och fotografier,

11) prestationer inom hälsovården,

12) telefunktionens tjänster,

13) måltidsservice,

14) psykologiska lämplighetstest,

15) militärbiografföreställningar, samt

16) andra på beställning eller uppdrag baserade prestationer.

Priserna på prestationer som prissätts enligt affärsekonomiska grunder kan sänkas om anslag för ändamålet har anvisats i budgeten.

Helsingfors den 7 december 2001

Försvarsminister *Jan-Erik Enestam*

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002 och gäller till utgången av år 2003.

Genom denna förordning upphävs försvarsministeriets beslut av den 9 oktober 1997 om avgiftsbelagda prestationer inom försvarsministeriets förvaltningsområde (932/1997).

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Avgifter enligt denna förordning kan till utgången av februari 2002 betalas också med sedlar och metallmynt i mark som betalningsmedel. Ett pris i euro omvandlas då till mark så att det multipliceras med 5,94573 och slutsumman avrundas till närmaste penni.

Äldre regeringssekreterare Seppo Paasonen

Nr 1202

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om skyddsinformationsblad**

Given i Helsingfors den 7 december 2001

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 19 § 3 mom. kemikalielagen av den 14 augusti 1989 (744/1989), sådant detta lagrum lyder i lag 12/1997

1 §

Skyldighet att överlämna ett skyddsinformationsblad

Tillverkare, importör, distributör eller annan verksamhetsidkare, som svarar för överlåtelse av en kemikalie till marknaden eller för bruk, skall överlämna ett skyddsinformationsblad enligt 18 § kemikalieförordningen (675/1993) och bilagan till denna förordning

1. för kemikalier (ämnen eller preparat) som avses i 10 § kemikalielagen (744/1989) som klassificeras som farliga enligt social- och hälsovårdsministeriets förordning om grunderna för klassificering samt märkning av kemikalier (807/2001), nedan *klassificeringsförordningen*, och

2. för preparat som inte klassificeras som farliga enligt klassificeringsförordningen men som innehåller minst ett enligt 3 § kemikalieförordningen hälso- eller miljöfarligt ämne eller ett ämne som har tilldelats ett yrkeshygieniskt gränsvärde. Koncentrationen skall vara minst en viktprocent i blandningen av ett ämne som är i fast eller flytande form och minst 0,2 volymprocent av ett ämne i gasform.

Uppgifterna i skyddsinformationsbladet

om ett i 1 mom. 2 punkten avsett preparat skall stå i proportion till risken med preparatet.

2 §

Undantag från skyldigheten att överlämna ett skyddsinformationsblad

För en sådan kemikalie som avses i 1 § 1 mom. 1 eller 2 punkten behöver skyddsinformationsblad inte överlämnas om kemikalien säljs för allmän konsumtion och på kemikalien finns vederbörliga varningspåskrifter och andra uppgifter som är nödvändiga för hälsa och säkerhet. För kemikalien skall dock på begäran av mottagaren överlämnas ett skyddsinformationsblad om kemikalien används i industriell verksamhet eller annars i yrke.

3 §

Överlämnande av ett skyddsinformationsblad

Ett skyddsinformationsblad lämnas till mottagaren av en kemikalie på finska eller svenska enligt mottagarens önskan. Skyddsinformationsbladet kan lämnas i pappersform

eller i elektronisk form, om mottagaren har lämplig utrustning för att ta emot ett elektroniskt skyddsinformationsblad.

Skyddsinformationsbladet överlämnas till mottagaren av en kemikalie utan särskild avgift.

4 §

Ändring av ett skyddsinformationsblad

Ett skyddsinformationsblad skall förnyas då ny betydelsefull information erhålls om kemikaliers risker för hälsa, säkerhet eller miljö.

På det ändrade skyddsinformationsbladet antecknas en datering som påvisar ändringen "Ändrat:... (datum)".

Då skyddsinformationsbladet för en kemikalie har ändrats, skall det ändrade skyddsinformationsbladet utan avgift tillställas alla tidigare mottagare, om dessa har mottagit kemikalien under de senaste 12 månaderna.

5 §

Uppgifterna i skyddsinformationsbladet

Utöver uppgifterna enligt rubrikerna som

Helsingfors den 7 december 2001

avses i 18 § 3 mom. kemikalieförordningen och som beskrivs i bilagan skall det på skyddsinformationsbladet antecknas det datum då bladet har utarbetats.

6 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2002.

I stället för denna förordning tillämpas det i 3 mom. nämnda arbetsministeriets beslut i fråga om de växtskyddsmedel som avses i lagen om bekämpningsmedel (327/1969) och de biocidpreparat som avses i kemikalielagen till den 31 juli 2004.

Genom denna förordning upphävs arbetsministeriets beslut av den 20 augusti 1993 om skyddsinformationsblad (779/1993) jämte ändringar.

Denna förordning kan med i 2 mom. stadgade undantag tillämpas i stället för i 3 mom. nämnda arbetsministeriets beslut på skyddsinformationsblad som överlämnats före ikraftträdandet av förordningen från och med den 31 december 2001.

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Överinspektör *Matti Kajantie*

Bilaga

UTARBETANDE AV SKYDDSinFORMATIONSBLAD

Syftet med denna bilaga är att se till att innehållet under de obligatoriska rubrikerna som avses i 4 § ovan är enhetligt och sakligt korrekt, så att yrkesmässiga användare med hjälp av skyddsinformationsbladen kan vidta nödvändiga åtgärder för att skydda hälsan och miljön och trygga säkerheten på arbetsplatsen.

Uppgifterna i skyddsinformationsbladen skall uppfylla de krav som anges i statsrådets förordning om kemiska agenser i arbetet (715/2001). I synnerhet bör arbetsgivare med hjälp av skyddsinformationsbladen kunna avgöra om det finns farliga kemikalier på arbetsplatsen och bedöma de risker som användningen av kemikalierna kan medföra för arbetstagarnas hälsa och säkerhet.

Informationen skall vara kortfattad och tydlig. Skyddsinformationsbladet skall utarbetas av en kompetent person som bör ta i beaktande användarnas särskilda behov såvida de känner till dem. De som ansvarar för att ämnena och preparaten släpps ut på marknaden skall försäkra sig om att de kompetenta personerna får ändamålsenlig utbildning respektive fortbildning.

I fråga om preparat som inte har klassificerats som farliga men för vilka det enligt 18 § 2 mom. kemikalieförordningen krävs skyddsinformationsblad skall uppgifterna under de olika rubrikerna stå i proportion till risken med preparatet.

Ytterligare information kan i vissa fall vara nödvändig, eftersom ämnena och preparaten kan ha många olika egenskaper. Om man känner till att uppgifter om vissa egenskaper inte är väsentliga eller om det av tekniska skäl inte är möjligt att ange dem, skall detta tydligt anges under respektive rubrik. Uppgifter skall lämnas om varje farlig egenskap. Om det uppges att en viss farlig egenskap inte förekommer, måste det göras tydlig skillnad mellan fall där det saknas uppgifter och fall där det föreligger negativa testresultat.

Datum för skyddsinformationsbladet skall anges på första sidan.

Om skyddsinformationsbladet har ändrats bör ändringarna meddelas till mottagaren. När bladet utarbetas kan blanketten i bilaga 2 till social- och hälsovårdsministeriets förordning som avses i 48 a § kemikalielagen (744/1989) om lämnande av uppgifter om kemikalier användas.

Anmärkning:

Skyddsinformationsblad krävs också för vissa särskilda ämnen och preparat (t.ex. metaller i massiv form, legeringar, komprimerade gaser) som nämns i kapitel 7 i bilaga 1 till social- och hälsovårdsministeriets förordning om grunderna för klassificering samt märkning av kemikalier (807/2001) (nedan klassificeringsförordningen) och som omfattas av undantag när det gäller märkning.

1 Identifiering av en kemikalie, dess tillverkare, importör eller annan verksamhetsidkare

1.1 Kemikaliens identifieringsuppgifter

I skyddsinformationsbladet anges det handelsnamn som står på kemikaliens emballage. Även andra identifieringsmetoder kan anges.

1.2 Användningsändamål för ämnet eller preparatet

Ange avsedda eller rekommenderade användningsändamål för ämnet eller preparatet i den mån de är kända. Där många olika användningssätt är möjliga, behöver bara de viktigaste eller vanligaste anges. Ge i så fall en kort beskrivning av den faktiska funktionen, exempelvis flamskydd, antioxidant osv.

1.3 Identifieringsuppgifter om tillverkaren, importören eller annan verksamhetsidkare

Ange identifieringsuppgifter om det företag som ansvarar för överlåtelse av kemikalien till marknaden eller för bruk. Ange det ansvariga företagets (tillverkarens, importörens eller distributörens) namn, fullständiga adress och telefonnummer.

Om kemikalien släpps ut på Europeiska Unionens marknad i någon annan medlemsstat än Finland skall det om möjligt även anges fullständig adress och telefonnummer till den verksamhetsidkare som är verksam i Finland och som här ansvarar för överlåtelse till marknaden.

1.4 Nödtelefonnummer

Ange ett nödtelefonnummer där man kan få närmare uppgifter om kemikalien. Telefonnumret kan vara företagets eget eller telefonnumret till en instans, till vilken uppgifterna för nödsituationer har lämnats (såsom Giftinformationscentralen).

2 Sammansättning och uppgifter om beståndsdelar

Mottagaren skall på basis av de angivna uppgifterna lätt kunna identifiera de risker som är förknippade med kemikaliens beståndsdelar. De risker som är förknippade med själva kemikalien skall meddelas i punkt 3.

2.1 Det är inte nödvändigt att ange den fullständiga sammansättningen (beståndsdelarnas exakta kemiska identifikation och koncentration), men det kan vara till hjälp att allmänt beskriva beståndsdelarna och deras koncentration.

2.2 För preparat som klassificeras som farliga skall följande ämnen¹ anges, med uppgift om koncentration eller koncentrationsintervall:

i) ämnen som är farliga för hälsa eller miljö enligt klassificeringsförordningen eller social- och hälsovårdsministeriets förordning om en förteckning över farliga ämnen (624/2001) (nedan ämnesförteckningen), om de ingår i koncentrationer som är högre än eller lika med de som anges i tabellen i 7 § 1 mom. social- och hälsovårdsministeriets förordning om grunderna för klassificering samt märkning av kemikalier. I stället för tabellen tillämpas koncentrationsgränser som har fastställts för ämnen i ämnesförteckningen eller i bilaga 2.2, 2.3 eller 3 till klassificeringsförordningen.

¹ I social- och hälsovårdsministeriets förordning om lämnande av uppgifter om kemikalier som avses i 48 a § kemikalielagen finns bestämmelser om hemlighållande av namnet på irriterande (Xi, R36, R37, R38) eller hälsoskadliga (Xn, R20, R21, R22) beståndsdelar som ingår i ett klassificerat preparat.

ii) och ämnen, för vilka det (inom Europeiska gemenskapen) har fastställts gränsvärden för exponering på arbetsplatsen och som inte redan omfattas av punkt i).

2.3 För preparat som inte klassificeras som farliga enligt klassificeringsförordningen skall följande ämnen² anges, med uppgift om koncentration eller koncentrationsintervall, om de ingår i en individuell koncentration som är minst 1 viktprocent för icke gasformiga preparat och minst 0,2 volymprocent för gasformiga preparat:

i) ämnen som är farliga för hälsa eller miljö enligt social- och hälsovårdsministeriets förordning om grunderna för klassificering samt märkning av kemikalier eller social- och hälsovårdsministeriets förordning om en förteckning över farliga ämnen (624/2001),

ii) och ämnen för vilka det har fastställts gränsvärden för exponering på arbetsplatsen.

2.4 Klassificeringen (som grundar sig antingen på den klassificering som fastställs i ämnesförteckningen eller på klassificeringsförordningen) av de ämnen som avses ovan skall anges tillsammans med de varningssymboler med respektive bokstavsförkortningar och de R-fraser som beskriver ämnens fysikalisk-kemiska farlighet samt hälso- och miljörisker. Hela R-frasen behöver inte skrivas ut här, men i avsnitt 16 skall den fullständiga ordalydelsen av varje R-fras anges.

2.5 Ange namnen på de ämnen som anges ovan och deras Eines- eller Elincs-nummer i enlighet med 9 § klassificeringsförordningen. Det kan också vara till hjälp att ange ämnens CAS-nummer och IUPAC-namn om dessa finns tillgängliga. För sådana ämnen, på vilka 59 a § kemikalielagen om att hålla namnet på ett kemiskt ämne som en affärs- eller yrkeshemlighet tillämpas, krävs ingen exakt kemisk identifikation. Namnet kan i sådana fall enligt 59 d § kemikalielagen anges som ett generiskt namn på det sätt som föreskrivs i social- och hälsovårdsministeriets förordning om lämnande av uppgifter om kemikalier som avses i 48 a § kemikalielagen (744/1989).

2.6 Om vissa ämnens identitet skall behandlas som en affärs- eller yrkeshemlighet enligt bestämmelserna (59 a och d § kemikalielagen och social- och hälsovårdsministeriets förordning om lämnande av uppgifter om kemikalier), skall deras kemiska egenskaper beskrivas så att en säker hantering kan garanteras. Det generiska namn som används måste vara detsamma som det som fastställs vid tillämpningen av de ovannämnda förfarandena.

3 Beskrivning av farliga egenskaper

Ange ämnets eller preparatets klassificering i enlighet med ämnesförteckningen eller klassificeringsförordningen. Ange tydligt och kortfattat ämnets eller preparatets farliga egenskaper för människan och miljön.

Gör tydlig åtskillnad mellan preparat som klassificeras som farliga och sådana som inte klassificeras som farliga enligt klassificeringsförordningen.

² I social- och hälsovårdsministeriets förordning om lämnande av uppgifter om kemikalier som avses i 48 a § kemikalielagen finns bestämmelser om hemlighållande av namnet på irriterande (Xi, R36, R37, R38) eller hälsoskadliga (Xn, R20, R21, R22) beståndsdelar som ingår i ett icke klassificerat preparat.

Beskriv de viktigaste skadliga fysikalisk-kemiska, hälsofarliga och miljöfarliga effekterna och de symptom som kan uppkomma vid användning och vid sådan möjlig felaktig användning som rimligen kan förutses.

Det kan vara nödvändigt att ange andra faror, såsom dammbildning, kvävningsrisk, förfrysningrisk eller inverkan på miljön, exempelvis faror för marklevande organismer, som inte föranleder klassificering men eventuellt bidrar till produktens farlighet i stort.

Den information som står på etiketten bör anges under rubrik 15.

4 Anvisningar för första hjälp

Beskriv åtgärder för första hjälpen. Det är viktigt att specificera när omedelbar medicinsk hjälp behövs.

Informationen om första hjälpen skall vara kortfattad och lätt att förstå för den skadade, de närvarande och de personer som skall ge första hjälpen. Symptomen och verkningarna skall sammanfattas kort. I instruktionerna skall det anges vad som skall göras på olycksplatsen då ett olycksfall inträffar och om fördröjda verkningar kan förväntas efter exponeringen.

Uppgifterna anges enligt de olika exponeringsvägarna under separata underrubriker, t.ex. inandning, hud- och ögonkontakt och förtäring.

Om givandet av förstahjälpen på arbetsplatsen förutsätter särskilda kvalifikationer, skall anvisningar om handlingssätt och förstahjälpsföremådenheter och -ämnen anges.

5 Anvisningar i händelse av eldsvåda

Följande uppgifter anges i händelse av brand som orsakas av kemikalien eller förekommer i kemikalien närhet:

- lämpliga släckningsmedel
- släckningsmedel som inte bör användas av säkerhetsskäl
- särskilda exponeringsrisker, som beror på själva kemikalien, förbränningsprodukter eller bildade gaser
- särskild skyddsutrustning för brandbekämpning.

6 Anvisningar vid oavsiktliga utsläpp

Beroende på kemikalien ges anvisningar om

- förebyggande av personskador såsom:

avlägsnande av tändkällor, tillgång till tillräcklig ventilation/behov av andningsskydd, förhindrande av dammspridning, förhindrande av kontakt med hud och ögon,

- förebyggande av miljöskador såsom:

förhindrande av utsläpp i avlopp, yt- och grundvatten samt på marken, varning till invånarna i omnejden,

- rengöringsanvisningar såsom:

användning av absorberande material (t.ex. sand, kiselgur, syrabindande medel, universalabsorbent, sågspån...), borttagning av gaser/ånga med vatten, utspädning.

Anvisningar kan ges t.ex. i formen "använd aldrig...", "neutralisera med (ämne)..."..

Vid behov hänvisas till punkterna 8 och 13.

7 Hantering och lagring

Anmärkning:

Informationen i detta avsnitt skall hänföra sig till skyddet för hälsa, säkerhet och miljö. Arbetsgivaren skall med hjälp av informationen kunna planera och utforma arbetsmetoderna på arbetsplatsen i enlighet med 8 § statsrådets förordning om kemiska agenser i arbetet (715/2001).

7.1 Hantering

Ange nödvändiga anvisningar för säker hantering inklusive tekniska åtgärder, såsom lokal och allmänventilation, anvisningar för förebyggande av aerosol- och dammbildning och brand, samt miljöskyddsåtgärder (t.ex. användning av filter eller skrubber för avgasrening, användning i invallade områden, åtgärder för uppsamling och bortskaffande av spill, osv.) och andra särskilda krav eller hanteringsinstruktioner för kemikalien (t.ex. hanteringsmetoder och anordningar som inte skall användas eller som rekommenderas). Åtgärderna beskrivs kort.

7.2. Lagring

Ange nödvändiga anvisningar om säkra lagringsförhållanden såsom särskilda konstruktions- eller andra krav för lagerrum eller kärl (t.ex. väggar som är resistenta mot ämnet och ventilation), oförenliga material, lagringsbetingelser (temperatur- och fuktighetsgräns/intervall, ljus, inert gas osv.), speciella elanordningar och förebyggande av statisk elektricitet.

Ge vid behov anvisningar om kvantitetsgränser vid lagring. Ange alla särskilda krav såsom den materialtyp som skall användas i förpackningar och behållare för kemikalien.

8 Förhindrande av exponering samt personlig skyddsutrustning

8.1 Gränsvärden för exponering

Ange faktorer som berör övervakningen av kemikalieanvändningen, såsom gränsvärden för exponering på arbetsplatsen och/eller biologiska gränsvärden. Värdena skall anges för den medlemsstat där ämnet eller preparatet släpps ut på marknaden. I Finland har man genom social- och hälsovårdsministeriets förordning (1028/2000) fastställt de koncentrationer som befunnits skadliga i luften på arbetsplatsen (HTP-värden) som indikativa gränsvärden. Bindande gränsvärden har fastställts skilt för olika ämnen i statsrådets beslut³. Informera om aktuella rekommenderade övervakningsförfaranden.

³ Statsrådets beslut om asbestarbete (1380/1994).

Statsrådets beslut om ordningsregler för sprängnings- och brytningsarbete (410/1986)

Statsrådets förordning om avvärjande av cancerrisk i anslutning till arbete (716/200)

Statsrådets beslut om arbete med bly (1154/1993)

Statsrådets beslut om vinylkloridarbete (919/1992)

När det gäller preparat, är det lämpligt att ange gränsvärden för de beståndsdelar som måste anges i skyddsinformationsbladet enligt rubrik 2.

8.2 Begränsning av exponeringen

Med begränsning av exponeringen avses samtliga särskilda skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder som skall vidtas under användningen av kemikalien för att reducera arbetstagarnas och miljöns exponering till ett minimum.

8.2.1 Begränsning av exponeringen på arbetsplatsen

Denna information skall arbetsgivaren beakta för att bedöma vilka risker som ämnet eller preparatet utgör för arbetstagarnas säkerhet och hälsa i enlighet med 6 § statsrådets förordning om kemiska agenser i arbetet (715/2001). Enligt statsrådets förordning skall arbetsgivaren utforma lämpliga arbetsprocesser och tekniska kontrollåtgärder, använda ändamålsenlig utrustning och lämpligt material, tillämpa gemensamma skyddsåtgärder vid exponeringskällan och om exponering annars inte kan undvikas tillämpa individuella skyddsåtgärder, t.ex. personlig skyddsutrustning. Ange därför lämplig och tillräcklig information om sådana åtgärder för att möjliggöra en korrekt riskbedömning enligt 6 § i statsrådets förordning. Denna information skall komplettera den som ges enligt avsnitt 7.1.

Om personlig skyddsutrustning behövs, specificera i detalj den utrustning som ger ett tillräckligt och lämpligt skydd. Beakta i så fall statsrådets beslut om personlig skyddsutrustning (1406/1993) och hänvisa till relevanta CEN-standarder:

8.2.1.1 Andningsskydd

När det är möjligt att bli exponerad för farliga gaser, ångor eller damm, anges ett lämpligt skydd såsom bärbart andningsskydd (friskluftsapparat, tryckbehållare el.dyl.), ändamålsenliga ansiktsmasker och filter.

8.2.1.2 Handskydd

Ange tydligt vilken typ av handskar som skall användas vid hantering av ämnet eller preparatet. Specificera typ av material, handskmaterialets genomträngningstid varvid testexponeringens mängd och varaktighet anges.

Ange vid behov eventuella ytterligare handskyddsåtgärder.

8.2.1.3 Ögonskydd

Specificera vilken typ av ögonskydd som krävs, t.ex. skyddsglasögon, korgglasögon, visir.

8.2.1.4 Hudskydd

Om det är nödvändigt att skydda andra kroppsdelar än händerna, bestäms typen och kvaliteten av det erforderliga skyddet t.ex. förkläde, stövlar eller hel skyddsdräkt. Ange vid behov särskilda åtgärder för personlig hygien.

8.2.2 Begränsning av miljöexponeringen

Ge den information som krävs för att arbetsgivaren skall kunna uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapens gällande miljöskyddslagstiftning.

9 Fysikaliska och kemiska egenskaper

Ge all relevant information om kemikalien för att möjliggöra att lämpliga skyddsåtgärder mot exponering vidtas, särskilt den information som anges i avsnitt 9.2.

9.1 Allmänna upplysningar

Utseende

Ange ämnets eller preparatets aggregationstillstånd (fast, flytande eller gasformigt) och färg vid leveransen.

Lukt

Ge en kort beskrivning av eventuellt märkbar lukt.

9.2 Viktig hälso-, säkerhets- och miljöinformation

pH-värde

Ange ämnets eller preparatets pH-värde vid leverans eller i vattenlösning. Ange i det senare fallet även koncentrationen.

Kokpunkt/kokintervall

Flampunkt

Antändlighet (fasta ämnen, gaser)

Explosionsegenskaper

Oxidationsegenskaper

Ångtryck

Relativ täthet

Löslighet:

vattenlöslighet

fettlöslighet (lösningsmedel – olja, specificeras)

Fördelningskoefficient: n-oktanol/vatten

Viskositet

Ångtäthet

Flyktighet

9.3 Övriga uppgifter

Ange även andra viktiga faktorer som är viktiga för säkerheten, såsom blandbarhet, ledningsförmåga, smältpunkt eller smältpunktsintervall, gastyp (användbar vid tillämpningen av förordningen om utrustning och säkerhetssystem som är avsedda för explosionsfarliga luftblandningar (917/1996) och handels- och industriministeriets beslut om utrustning och säkerhetssystem som är avsedda för explosionsfarliga luftblandningar (918/1996)), självantändningstemperatur osv.

Anmärkning 1

Ovanstående egenskaper skall bestämmas enligt de testmetoder för kemikalier som fastställs i klassificeringsförordningen (bilaga V till direktiv 67/548/EEG, del A).

Anmärkning 2

I fråga om preparat skall informationen normalt avse själva preparatets egenskaper. Om det uppges att en viss farlig egenskap inte förekommer, måste det göras tydlig skillnad mellan fall där det saknas uppgifter vid klassificeringen och fall där det föreligger negativa testresultat. Där det anses nödvändigt att informera om vissa beståndsdelars egenskaper, ange tydligt vad uppgifterna refererar till.

10 Stabilitet och reaktivitet

Ange kemikaliens stabilitet och risken för farliga reaktioner under särskilda användningsförhållanden och vid utsläpp i miljön.

10.1 Förhållanden som skall undvikas

Ange förhållanden som kan orsaka farliga reaktioner såsom temperatur, tryck, ljus, stötar osv., helst med en kortfattad beskrivning.

10.2 Material som skall undvikas

Ange alla material som kan orsaka farliga reaktioner t.ex. vatten, luft, syror, baser, oxiderande ämnen, helst med en kortfattad beskrivning.

10.3 Farliga sönderdelningsprodukter

Ange vilka farliga produkter som bildas i skadlig mängd vid sönderdelning av kemikalien.

Anmärkning:

Ange särskilt:

- behovet av stabilisatorer och förekomsten av sådana i preparatet,
- risken för farliga exotermiska reaktioner,
- om säkerhetsaspekterna påverkas av att ämnets eller preparatets fysikaliska tillstånd förändras,
- farliga sönderdelningsprodukter som bildas vid kontakt med vatten,
- om instabila produkter kan bildas.

11. Uppgifter som rör inverkan på hälsan

Beskriv kortfattat, men så fullständigt och lättförståeligt som möjligt de toxikologiska (hälso)effekter som kan uppkomma om användaren kommer i kontakt med ämnet eller preparatet.

Ange ämnets eller preparatets hälsofarliga effekter vid exponering. Uppgifterna baseras både på erfarenhet och slutsatser av vetenskapliga experiment. Informera om olika exponeringsvägar (inandning, förtäring, hud- och ögonkontakt) och beskriv symptom i anslutning till fysikaliska, kemiska och toxikologiska egenskaper.

Ange kända fördröjda och omedelbara effekter och även kroniska effekter, som beror på kortvarig och långvarig exponering t.ex. allergi, narkos, cancerframkallande egenskaper, mutagenicitet eller reproduktionsstörningar (störningar i fosterutveckling och fertilitet).

Med beaktande av de uppgifter som redan angivits i punkt 2 'Sammansättning och uppgifter om beståndsdelar' kan det vara nödvändigt att hänvisa till särskilda hälsoeffekter av preparatets beståndsdelar.

12. Uppgifter om kemikaliens farlighet för miljön

Beskriv ämnets eller preparatets tänkbara effekter, uppträdande och fördelning i luft, vatten eller mark. Lämna relevanta testdata (t.ex. LC50 fisk \leq 1 mg/l) när de finns tillgängliga.

Beskriv de egenskaper som främst kan leda till miljöpåverkan, med beaktande av ämnets eller preparatets art och möjliga användningsområden. Uppgifter av samma slag skall även lämnas för farliga produkter som uppstår vid nedbrytning av ämnen och preparat. Detta kan omfatta följande:

12.1 Ekotoxicitet

Ange relevanta tillgängliga uppgifter om akut och kronisk toxicitet i vattenmiljö för fisk, daphnia, alger och andra vattenlevande växter. Lämna även tillgängliga uppgifter om toxiciteten för marklevande mikro- och makroorganismer och för andra ur miljösynpunkt relevanta organismer, såsom fåglar, bin och växter. Om ämnet eller preparatet har en hämmande inverkan på mikroorganismers aktivitet, skall möjlig påverkan på avloppsreningsverk nämnas.

12.2 Rörlighet

Ange ämnets eller, när det gäller preparat, de relevanta beståndsdelarnas⁴ potential att spridas till grundvattnet eller långt från utsläppsplatsen efter att de har släppts ut i miljön.

Följande uppgifter är relevanta:

- känd eller förväntad fördelning i olika delar av miljön
- ytspänning
- adsorption/desorption

Andra fysikalisk-kemiska egenskaper behandlas under rubrik 9.

12.3 Persistens och nedbrytbarhet

Ange ämnets eller, när det gäller preparat, de relevanta beståndsdelarnas⁴ potential att brytas ned i den relevanta delen av miljön, antingen genom biologisk nedbrytning eller andra processer som oxidation eller hydrolys. Halveringstider för nedbrytning bör anges om sådana finns. Ange också ämnets eller, när det gäller preparat, de relevanta beståndsdelarnas⁴ potential att brytas ned i avloppsreningsverk.

12.4 Bioackumuleringsförmåga

⁴ Denna information kan inte ges för ett preparat, eftersom den är ämnesspecifik. Där så är möjligt och lämpligt, bör man därför lämna sådan information om varje beståndsdel i preparatet som enligt avsnitt 2 i denna bilaga måste anges i skyddsinformationsbladet.

Ange ämnets eller, när det gäller preparat, de relevanta beståndsdelarnas⁴ potential att ackumuleras i flora och fauna och passera genom näringskedjan. Referera till fördelningskoefficienten oktanol/vatten (Kow) och biokoncentrationsfaktorn (BCF), när sådana värden finns tillgängliga.

12.5 Andra skadliga effekter

Informera i förekommande fall om övriga skadliga effekter på miljön, t.ex. ozonnedbrytande potential, potential att fotokemiskt bilda ozon och/eller potential att bidra till växthuseffekten.

Anmärkning

Se till att uppgifter av betydelse för miljön lämnas under andra rubriker i skyddsinformationsbladet, speciellt under rubrikerna 6, 7, 13, 14 och 15 (anvisningar i fråga om kontrollerade utsläpp, åtgärder vid oavsiktliga utsläpp, information om transport och avfallshantering).

13. Avfallshantering

Om hanteringen av ett ämne eller preparat som avfall (överblivet material eller avfall från sådan användning som kan förutses) utgör en risk, beskriver man avfallets egenskaper och ger anvisningar om en säker behandling av avfallet.

Specificera lämpliga metoder (förbränning, återvinning, deponering osv.) för hantering av avfall från ämnet eller preparatet eller av en förpackning innehållande kemikalierester.

Anmärkning

Hänvisa till bestämmelser om avfall inom Europeiska gemenskapen. Användaren skall påminnas om gällande nationella eller regionala bestämmelser.

14. Transportuppgifter

Ange sådana särskilda säkerhetsanvisningar, som behövs vid transport eller förflyttning av kemikalien antingen inom eller utanför användarens arbetsområde.

Där det är relevant, ange uppgifter om transportklassificeringen enligt gällande regler för varje transportslag: IMDG (sjöfart), ADR (väg, rådets direktiv 94/55/EG(9)), RID (järnväg, rådets direktiv 96/49/EG(10)), ICAO/IATA (lufttransport). I Finland fås uppgifterna ur trafikministeriets beslut om transport av farliga ämnen på väg (660/1997) och trafikministeriets beslut om transport av farliga ämnen på järnväg (901/1997). Dessa kallas för VAK-bestämmelser. Kraven för sjötransporter är framställda i IMO:s publikation International Maritime Dangerous Goods Code (IMDG-kod) som enligt förordningen (666/1998) och sjöfartsverkets beslut fastställts att följas i Finland. Bland annat är följande uppgifter relevanta:

- FN-nummer
- klass
- transportbenämning
- förpackningsgrupp
- vattenförorenande ämne
- övriga relevanta upplysningar.

15 Bestämmelser om kemikalier

Ange den information som står på etiketten i enlighet med bestämmelserna om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen och preparat.

Om det inom Europeiska gemenskapen finns särskilda bestämmelser om kemikalien för att skydda människan eller miljön (t.ex. begränsningar i överlåtelse till marknaden och för användning), skall dessa bestämmelser anges. Även motsvarande nationell lagstiftning bör anges.

Med skyddsinformationsbladet bör mottagarna av kemikalien påminnas om andra kända nationella bestämmelser och anvisningar som gäller kemikalien i fråga.

16. Övriga uppgifter

Ange övrig information som kan vara viktig för säkerhet, hälsa eller miljöskydd, t.ex.:

- förteckning över relevanta R-fraser. Ange den fullständiga ordalydelsen av de R-fraser som nämns i punkterna 2 och 3 i skyddsinformationsbladet
- anvisningar för utbildning
- rekommenderad begränsning av användningen (dvs. rekommendationer från leverantören som inte grundar sig på rättsakter)
- tilläggsuppgifter (litteraturhänvisningar och/eller teknisk expertis)
- nyckelkällor som använts vid utarbetandet av skyddsinformationsbladet
- om skyddsinformationsbladet har omarbetats, ange tydligt vilken information som har tillfogats, tagits bort eller ändrats (om detta inte redan har angetts på annat ställe).

Nr 1203

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om märkning av nötkött

Given i Helsingfors den 11 december 2001

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 11 § lagen den 8 december 1994 om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning innehåller närmare bestämmelser om sådan märkning av nötkött, sådan myndighetsövervakning och egenkontroll samt sådant godkännande av märknings-systemet som förutsätts i följande förordningar av Europeiska gemenskapen:

1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/1997, nedan rådets förordning, samt

2) kommissionens förordning (EG) nr 1825/2000 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 när det gäller märkning av nötkött och nötköttsprodukter, nedan kommissionens förordning.

2 §

*Förhållande till andra nationella
författningar*

Bestämmelser om märkning av nötkött

ingår dessutom i livsmedelslagen (361/1995) och i de författningar som utfördats med stöd av den.

Bestämmelser om hälsomärkning och tidpunkten för djupfrysning av nötkött ingår i jord- och skogsbruksministeriets förordning om köthygien 16/VLA/2001 samt i jord- och skogsbruksministeriets beslut om hygien vid hantering av malet kött och råa köttberedningar 20/VLA/1998 jämte ändringar.

Bestämmelser om köttbesiktning i fråga om nötkreatur, får och getter som undersöks för upptäckande av BSE samt märkning av nötkött och köttprodukter i anslutning härtill ingår i jord- och skogsbruksministeriets förordning 22/VLA/2001.

3 §

Definitioner

I detta förordning avses med

1) *nötkött* nötkreaturskroppar och styckat kött från nötkreaturskroppar samt nötkreaturssvansar och kött från mellangärdet på nötkreatur,

2) *malet nötkött* nötkött som har finhackats eller som har malts i köttkvarn,

3) *ursprung* uppgift om i vilken stat ett nötkreatur är fött, uppfött och slaktat,

4) *märkning* märkning av uppgifter som avses i rådets förordning och kommissionens förordning på en enskild kropp eller delar av en kropp eller dess omslag och förpackningar

och, i fråga om andra än färdigförpackade produkter, lämplig skriftlig och väl synlig information som tillhandahålls konsumenten på försäljningsstället,

5) *tillsynsmyndighet* Livsmedelsverket, länsstyrelsen, den kommunala övervakningsmyndigheten eller statens besiktningsveterinär,

6) *aktör*

a) detaljhandlare eller ett slakteri eller en slaktplats som avses i lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996), nedan hygienlagen, samt en annan anläggning som styckar, mal eller förpackar nötkött,

b) en detaljhandlare som säljer oförpackat nötkött,

c) en grupp enligt 7 punkten bestående av detaljhandlare (*affärskedja*),

7) *affärskedja* en grupp av sådana detaljhandlare som styckar, mal, förpackar eller säljer oförpackat nötkött; de detaljhandlare som hör till en affärskedja har ett gemensamt affärsmärke,

8) *enskild detaljhandlare* en detaljhandlare som inte hör till någon affärskedja,

9) *annan anläggning* en styckningsanläggning, en anläggning där malet kött tillverkas eller ett separat packeri som godkänts med stöd av hygienlagen,

10) *nötkreatursregister* det register över nötkreatur som upprätthålls av myndigheterna enligt rådets förordning,

11) *födelseidentifikation* den individuella kod som givits nötkreaturet enligt rådets förordning och som finns på nötkreaturets örönmärke,

12) *partiidentifikation* den kod med vars hjälp man kan få reda på de djurs födelseidentifikationer vilkas kött ingår i partiet; partiidentifikationen motsvarar det referensnummer eller den referenskod som avses i rådets förordning och kommissionens förordning,

13) *medlemsstat* en stat som hör till Europeiska unionen,

14) *tredje land* ett land som inte hör till Europeiska unionen,

15) *system för obligatorisk märkning av nötkött* ett märkningssystem utarbetat av aktören och godkänt av tillsynsmyndigheten; med märkningssystem avses sådana identi-

fierings- och registreringssystem som nämns i artikel 1 i kommissionens förordning,

16) *system för frivillig märkning av nötkött* ett av tillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 16 i rådets förordning godkänt märkningssystem som gäller en aktör,

17) *första ankomstplats* den enhet som i Finland först tar emot nötköttspartier som levererats från en annan medlemsstat; om ett nötköttsparti efter en kortvarig förvaring transporteras ofördelat från ett fryslager eller ett annat tillfälligt lager till sin slutliga destinationsort, kan denna slutliga destinationsort dock betraktas som första ankomstplats, och

18) *registerförfrågan* förfrågan om uppgifter i registret över nötkreatur i syfte att klarlägga djurets ursprung, registrering, födelsedatum, begäran om testning, begränsande bestämmelser och övriga anmärkningar.

2 kap.

Myndigheter och tillsynsförfarande

4 §

Livsmedelsverkets skyldigheter

Livsmedelsverket är behörig myndighet enligt rådets förordning och kommissionens förordning och leder samt övervakar att dessa samt denna förordning verkställs.

Livsmedelsverket svarar för insamlingen av statistik som kommissionen eventuellt begär samt för utarbetandet av rapporter och berättelser.

Dessutom övervakar Livsmedelsverket den tillsyn som affärskedjorna utövar över att märkningssystemet tillämpas.

5 §

Länsstyrelsernas skyldigheter

Länsstyrelserna styr och övervakar inom sitt område i enlighet med Livsmedelsverkets anvisningar tillsynen över att nötkött märks i enlighet med rådets förordning och kommissionens förordning samt denna förordning.

6 §

Kommunernas och statens besiktningsveterinärers skyldigheter

Kommunen sköter i enlighet med 11 § livsmedelslagen om tillsynen och kontrollen inom sitt område enligt rådets förordning och kommissionens förordning samt denna förordning.

I slakterier och anläggningar i samband med dem ansvarar dock statens behöriga besiktningsveterinärer för tillsynen och kontrollen.

7 §

Tillsynsförfarande

Tillsynsmyndigheten skall övervaka aktörerna regelbundet. Detaljhandlarnas system för märkning av nötkött skall kontrolleras minst en gång om året.

I samband med tillsynen skall kontrolleras huruvida märkningen av nötkött uppfyller kraven i rådets förordning och kommissionens förordning samt i denna förordning. Övervakaren skall föra bok över kontrollbesöken och missförhållanden som iakttagits i samband med tillsynen samt ge aktören en skriftlig redogörelse för kontrollresultaten och de åtgärdsuppsättningar som givits.

Slakteriers, slaktplatsers och andra anläggningars märkningssystem övervakas i samband med den övervakning som sker i enlighet med hygienlagen. Märkningssystemen kontrolleras i detalj minst två gånger om året.

3 kap.

Krav gällande aktörerna

8 §

System för obligatorisk märkning av nötkött

Aktören skall på egen bekostnad utarbeta och genomföra ett av tillsynsmyndigheten godkänt system för obligatorisk märkning av nötkött.

Godkännande av det obligatoriska märkningssystemet för slakterier söks hos statens

besiktningsveterinär. Godkännande av det obligatoriska märkningssystemet för en enskild detaljhandlare, slaktplats eller annan anläggning söks hos den kommunala övervakningsmyndigheten. Till ansökan skall fogas en utredning om verksamheten och dess omfattning samt en beskrivning av det system för märkning av nötkött enligt 12 § som ingår i egenkontrollen.

Bestämmelser om godkännande av det obligatoriska märkningssystemet för affärskedjor ingår i 10 §.

9 §

System för frivillig märkning av nötkött

En aktör som använder frivilliga märkningar skall på egen bekostnad utarbeta och tillämpa ett system för frivillig märkning av nötkött som godkänts av tillsynsmyndigheten. Bestämmelser om förutsättningarna för godkännande av ett frivilligt märkningssystem liksom om återkallande av ett godkännande och uppställande av tilläggsvillkor ingår i artiklarna 16 och 18 i rådets förordning.

Exporteras nötkött till andra medlemsstater, skall detta anmälas till den kommunala övervakningsmyndighet som nämns i 6 § och till Livsmedelsverket innan exporten inleds. I anmälan skall ingå en fullständig beskrivning av det frivilliga märkningssystemet och en förteckning över de godkända frivilliga märkningar som används på det nötkött som exporteras. Livsmedelsverket skickar uppgifterna till övriga medlemsstater och till kommissionen.

På märkning och kontroll av ekologiska produkter som avses i rådets förordning (EEG) nr 2092/91 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel tillämpas jord- och skogsbruksministeriets förordning om anordnande av övervakningen av ekologiskt producerade jordbruksprodukter, livsmedel och alkoholdrycker (346/2000).

10 §

Godkännande av märkningssystem för affärskedjor

En affärskedja skall på egen bekostnad

utarbete och genomföra ett obligatorisk system för märkning av nötkött. Livsmedelsverket skall tillställas en ansökan om godkännande av det obligatoriska märkningssystemet.

Av ansökan skall framgå

1) namn på och kontaktuppgifter för affärskedjans ansvarsperson,

2) kedjans affärsmärke,

3) de till kedjan hörande detaljhandlarnas namn, adresser och telefonnummer samt uppgifter om den märkning som används i varje butik med gruppering kommunvis,

4) en anmälan om att de detaljhandlare som hör till kedjan förbundet sig att tillämpa det märkningssystem som nämns i ansökan,

5) en beskrivning av affärskedjans märkningssystem,

6) en utredning över hur kedjan övervakar tillämpningen av märkningssystemet, och

7) de åtgärder som riktas mot de till kedjan hörande detaljhandlarna, om de underlåter att tillämpa det godkända märkningssystemet.

En affärskedja skall omedelbart underrätta Livsmedelsverket om förändringar som inträffat i de uppgifter som uppgetts i kedjans ansökan.

En affärskedja som använder frivilliga märkningar skall hos Livsmedelsverket ansöka om godkännande av ett frivilligt märkningssystem som avses i artikel 16 i rådets förordning.

En affärskedja skall hos Livsmedelsverket ansöka om godkännande för varje ny märkning som tas i bruk i kedjan.

11 §

Skyldigheter för detaljhandlare som hör till en affärskedja

En detaljhandlare som hör till en affärskedja skall i sitt egenkontrollsystem ta in kedjans obligatoriska system för märkning av nötkött. Om en detaljhandlare använder frivilliga märkningar skall även det frivilliga märkningssystemet tas in i egenkontrollsystemet.

En detaljhandlare som hör till en affärskedja skall senast i samband med kontrollen för den kommunala övervakningsmyndigheten lägga fram en utredning över verksam-

hetens art och omfattning, samt en beskrivning av det system för märkning av nötkött enligt 10 och 12 § som ingår i egenkontrollen.

12 §

Skriftlig beskrivning av märkningssystemen

Ett system för obligatorisk märkning av nötkött skall beskrivas skriftligt. Märkningssystemet skall ändras när verksamheten förändras. Aktören skall svara för att märkningssystemen fungerar och föra bok över den interna kontrollen. Bokföringen skall bevaras minst ett år och den skall på begäran uppvisas för tillsynsmyndigheten. Av den skriftliga beskrivningen av märkningssystemet skall framgå namnet på den person som ansvarar för märkningssystemet.

Märkningssystemets grundläggande innehåll är följande

1) en beskrivning av nötköttets rutter och en redogörelse för hur olika nötköttspartier hålls isär och de olika arbetsskedena i anslutning till detta,

2) en beskrivning av spårningen och märkningen av nötköttet,

3) en redogörelse för fastställandet av partiidentifikationen och de märkningar som använts vid märkningen av nötköttet,

4) bokföring av mottaget och avsänt kött; slakterier, slaktplatser och andra anläggningar skall föra bok över det kött som sålts; slakterier och slaktplatser skall föra bok även över de nötkreatur som förs till slakt,

5) en plan för bortdragning av felaktigt märkta produkter från marknaden samt en informationsplan i anslutning därtill, och

6) en plan för hur personalen sätts in i systemet för märkning av nötkött.

En aktör som använder ett frivilligt märkningssystem skall skriftligen beskriva det frivilliga märkningssystemet i enlighet med artikel 16.1 i rådets förordning.

13 §

Skyldigheterna för första ankomstplatser

Första ankomstplatserna skall föra bok över den mängd nötkött som kommer och skickas vidare och över märkningarna. Bok-

föringen skall bevaras minst ett år och skall på begäran visas för tillsynsmyndigheten.

Om det i nötköttsparti som kommer från en annan medlemsstat inte finns behövliga märkningar för spårande av köttet eller märkningarna är otillräckliga, skall den första ankomstplatsen tillämpa 24 §.

14 §

Spårbarhet

Allt nötkött som saluförs skall kunna spåras. I fråga om sådant kött skall iakttagas bestämmelserna i artikel 1 i kommissionens förordning.

15 §

Märkning av nötkött

Nötkött som saluförs i Finland eller exporteras från Finland till andra medlemsstater skall märkas i enlighet med artikel 13 i rådets förordning och artikel 2 och 3 i kommissionens förordning.

Framför den partiidentifikation som avses i artikel 13.2a i rådets förordning skall antecknas antingen "Partiidentifikation" eller "Parti" eller så skall partiidentifikationen annars tydligt framgå av märkningarna.

Aktören skall ge tillräckliga uppgifter om märkningen av nötkött till andra aktörer i enlighet med denna förordning samt 8 § i livsmedelslagen.

16 §

Märkning av malet nötkött

Malet nötkött som saluförs i Finland samt som exporteras från Finland till andra medlemsstater skall märkas i enlighet med artikel 13 och 14 i rådets förordning och artikel 5 i kommissionens förordning.

Om kött från andra djur blandas i malet nötkött gäller märkningarna andelen malet nötkött i en sådan blandning.

17 §

Märkning av nötkött från tredje land då alla uppgifter inte finns tillgängliga

Från tredje land importerat nötkött om

vilket uppgifter enligt artikel 13 i rådets förordning inte finns tillgängliga skall märkas i enlighet med artikel 15 i rådets förordning.

18 §

Frivilliga märkningar av nötkött och malet nötkött

Nötkött och malet nötkött kan frivilligt märkas med andra märkningar i enlighet med artikel 16 i rådets förordning. Malet nötkött kan även märkas frivilligt i enlighet med artikel 14 i rådets förordning och artikel 5 i kommissionens förordning.

19 §

Ett partis storlek

I fråga om ett partis storlek skall iakttagas vad som bestäms om en grupps storlek i artikel 4 i kommissionens förordning.

20 §

Övriga krav vid märkning

Kroppar och kroppsdelar av nötkreatur skall märkas med slaktdatum och djurets födelseidentifikation samt med övriga märkningar som krävs i 15 §.

Slakterier och slaktplatser skall med en registerförfrågan kontrollera de uppgifter som behövs vid märkning av kött från nötkreatur inkommer för att slaktas.

Om man i en annan anläggning eller i en butik styckar, mal eller förpackar nötkött, skall på köttet eller dess omslag och förpackningar eller på etiketter som fästs därpå finnas synligt de märkningar som krävs i 15 §.

Även i närheten av nötkött som säljs oförpackat skall finnas synligt de märkningar som krävs i 15 §.

En aktör som säljer nötkött till konsumenterna skall i enlighet med 6 och 8 § i livsmedelslagen säkerställas att märkningarna är korrekta.

Om märkningar på finska och svenska föreskrivs i 21 § förordningen om påskrifter på livsmedelsförpackningar (794/1991).

4 kap.

Tillsynsmyndighetens och Livsmedelsverkets skyldigheter

21 §

Tillsynsmyndighetens skyldigheter

Tillsynsmyndigheten skall omedelbart underrätta Livsmedelsverket om att ett obligatoriskt och frivilligt märkningssystem för ett slakteri, en slaktplats, en anläggning och enskild detaljhandlare godkänts.

I anmälan skall ingå följande uppgifter:

- 1) aktörens namn, adress, telefonnummer och bransch, och
- 2) i fråga om det frivilliga märkningssystemet dessutom de frivilliga märkningarna som tillsynsmyndigheten godkänt och datum för godkännandet.

22 §

Livsmedelsverkets skyldigheter

Livsmedelsverket skall meddela den kommunala övervakningsmyndigheten uppgifterna om det märkningssystem som godkänts för en affärskedja.

Livsmedelsverket för ett riksomfattande register över aktörerna och underrättar regelbundet länsstyrelsen om vilka aktörer som godkänts för införande i registret. Livsmedelsverket för det register som avses i artikel 10 i kommissionens förordning.

Livsmedelsverket för en förteckning över de aktörer i andra medlemsstater och tredje länder som andra medlemsstater eller kommissionen har meddelat verket i enlighet med artikel 11 i kommissionens förordning. Livsmedelsverket underrättar vid behov länsstyrelserna och tillsynsmyndigheterna om aktörerna i fråga.

Livsmedelsverket behandlar och avgör de ansökningar som avses i artikel 6 i kommissionens förordning.

Livsmedelsverket skall lämna kommissionen de uppgifter som avses i artikel 11.c i kommissionens förordning.

5 kap.

Påföljder och avgifter

23 §

Straff och tvångsmedel

Bestämmelser om straff för brott mot denna förordning eller rådets förordning eller kommissionens förordning ingår i 39 § livsmedelslagen och i 8 § lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994).

Bestämmelser om tvångsmedel ingår i 8 kap. livsmedelslagen.

24 §

Felaktigt märkt nötkött

I fråga om nötkött som är felaktigt märkt eller omärkt och nötkött som inte kan spåras på det sätt som anges i artikel 1 i kommissionens förordning iakttas vad som bestäms i artikel 9 i kommissionens förordning.

Tillsynsmyndigheten kan i enlighet med 8 kap. livsmedelslagen vidta behövliga åtgärder för avlägsnande av felaktigt märkt nötkött från marknaden.

25 §

Avgifter

För tillsyn enligt denna förordning får den statliga myndigheten i fråga ta ut avgifter enligt 25 § livsmedelslagen. Vid bestämmande av avgifterna iakttas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

6 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

26 §

Ikraftträdelse

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Genom denna förordning upphävs jord-

3410

Nr 1203

och skogsbruksministeriets förordning av den 7 september 2000 om märkning av nötkött (786/2000). Förordningen tillämpas dock på nötköttspartier som förpackats före den 1 januari 2002.

Helsingfors den 11 december 2001

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Överinspektör Juha Ylä-Autio

Nr 1204

Finansministeriets förordning**om den utdelning som tillämpas vid redovisning av de i 5 § lagen om skatteredovisning avsedda skatter som betalt innan beskattningen har slutförts för skatteåret 2001**

Given i Helsingfors den 12 december 2001

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 5 § lagen den 10 juli 1998 om skatteredovisning (532/1998):

1 §

Vid redovisning av till skatteåret 2001 hänförliga förskottsinnehållningar, kompletteringar av förskottet och förskott som betalas vid uppbörden samt kvarskatt som betalts innan beskattningen har slutförts tillämpas bestämmelserna i denna förordning.

2 §

Vid redovisning enligt 5 § lagen om skatteredovisning för skatteåret 2001 används följande utdelning:

Statsskatt	39,33
Kommunalskatt	52,40
Kyrkoskatt	3,24
Försäkrads sjukförsäkringspremie	5,03

3 §

För redovisning enligt 5 § lagen om skatteredovisning för skatteåret 2001 beräknas kommunernas utdelning så, att den kommunalskatt som fastställts vid beskattningen för skatteåret 2000 ändras till ett beräknat antal skatteören för varje enskild kommun genom att tillämpa inkomstskatteprocenten för varje kommun. Det antal skatteören som fås på detta sätt justeras med en koefficient som utgörs av förhållandet mellan invånarantalet för respektive kommun den 1 januari 2001 och den 1 januari 2000. På det antal skatteören som justerats på detta sätt tillämpas kommunens inkomstskatteprocent för 2001

och utdelningen för respektive kommun beräknas som den andel som den sålunda uppskattade kommunalskatten utgör av summan av alla kommuners motsvarande skatter.

Församlingarnas utdelning beräknas så, att från andelen kyrkoskatt avskiljs de evangelisk-lutherska församlingarnas sammanlagd andel, den tyska församlingens andel samt respektive ortodoxa församlings andel i en proportion som motsvarar debiteringen vid den senast verkställda beskattningen. Efter detta fastställs de evangelisk-lutherska församlingarnas andelar på motsvarande sätt som kommunernas utdelning, men med tillämpning av 2001 års uttaxering per kyrkoskatteöre på antalet skatteören.

Innan kommunernas och de evangelisk-lutherska församlingarnas utdelning beräknas justeras antalet skatteören på följande sätt:

Kommun	Evangelisk-lutherska församling	Nedsättning av antalet skatteören
Halikko	Halikko	70 000 000
Haukipudas	Haukipudas	22 000 000
Joensuu	Joensuu	42 000 000
Juupajoki	Juupajoki	10 000 000
Kempele	Kempele	34 000 000
Lieto	Lieto	3 000 000
Muurla	Muurla	2 000 000
Nådendal	Nådendal	24 000 000
Uleåborg	Uleåborg	210 000 000
Pertteli	Pertteli	3 000 000
Salo	Salo	300 000 000
Sibbo	Sibbo	11 500 000

Nr 1204

4 §

Den justerade utdelningen tillämpas från och med den redovisning som förrättas i december 2001, varvid samtidigt de skillnader i redovisningen som föranleds av den utdelning som tillämpades från och med februari 2001 till november 2001 korrigeras.

Med denna förordning upphävs finansministeriets beslut av den 14 februari 2001 om den utdelning som tillämpas vid redovisning av de i 5 § lagen om skatteredovisning avsedda skatter som betalats innan beskattningen har slutförts för skatteåret 2001 (132/2001) samt senare förändringar.

5 §

Denna förordning träder i kraft den 14 december 2001.

Helsingfors den 12 december 2001

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Konsultativ tjänsteman Merja Taipalus